

cântec de apă vie

Vasile Andreica

prin ape vii de fluviu ori de iaz
ne bălăcim stropindu-ne în joacă
lăsând deoparte orișice necaz
ce-ar vrea împreunarea s-o desfacă
înstrăinării nu-i facem pe plac
singurătății nu-i cântăm osana
îmbrățișarea-n taină ne e leac
pentru dureri ce izvodesc din rana
condiției umane limitate
și vorbelor ce ies necugetate
din guri obișnuite cu riposta
reflexă de-apărare-n tot ce fost-a
în viața noastră până de curând
când ne-ascundeam de lume cugetând
că e mai bine singuri și ascetici
la adăpost de oamenii bezmetici
ce-și iau ideile prea-n serios
dorind tot ce le pare lor frumos
să fie regulă a tuturor -
dar noi privim acum spre aurora
în care dragostea ne e lumină
și ne vedem ca ramuri din tulpină
de pom al vieții unde heruvimii
ne-au altoit în numele Treimii
și-au dat poruncă-ntregii omeniri
să ia exemplul gingașei iubiri
ce dincolo de orice contingentă
trăiește din priviri și din prezență
a gândului ce nu știe hotare
și înconjoară munți și văi și mare
spre a-și găsi odihna-ntotdeauna
când eu și tu în ambii suntem una.